COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 6/7/2012
C(2012) 4457 final

Stimată Doamnă Președinte,

Comisia dorește să mulțumească Camerei Deputaților pentru cele două opinii asupra propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții („CRD IV") {COM (2011) 453 final} și vă adresează scuze pentru întârzierea acestui răspuns. Comisia ia notă de preocupările exprimate de Camera Deputaților atât în avizul său motivat, cât și în opinia privind substanța propunerii și dorește să vă ofere răspunsul de mai jos.

Schimbarea regimului de supraveghere a riscului de lichiditate pentru sucursalele instituțiilor de credit (de la statul membru gazdă la statul membru de origine)

În prezent, nu există standarde armonizate pentru supravegherea lichidităților. Prin urmare, directiva actuală permite statelor membre să desfășoare activitatea de supraveghere a lichidităților în conformitate cu normele naționale. Acest lucru se aplică și în cazul unei sucursale a unei instituții de credit din alt stat membru, însă, astfel cum prevede dispoziția relevantă, numai „până la coordonarea ulterioară". Aceasta arată că supravegherea separată a sucursalelor de către autoritățile de supraveghere din țara gazdă nu este o soluție potrivită și ar trebui utilizată numai atât timp cât nu s-a introdus un standard armonizat. În special, autoritățile de supraveghere din țara gazdă pot obține numai informații care se limitează la situația fictivă a lichidităților unei sucursale, în timp ce sucursala în sine nu este nici proprietara activelor, nici debitorul creanțelor. Capacitatea unei instituții de credit, în calitate de entitate juridică, de a-și îndeplini sau nu obligațiile care îi revin poate fi evaluată numai pe baza rapoartelor de lichiditate ale instituției de credit în ansamblul său, ținând cont de toate activele și pasivele.

În consecință, Comisia a propus armonizarea standardelor privind lichiditatea cu scopul de a elimina supravegherea caducă a lichidităților sucursalelor și de a permite autorităților competente din statele membre gazdă să aibă acces deplin la rapoartele de lichiditate ale întregii instituții de credit. Acest lucru include, după caz, rapoartele separate ale lichidităților instituției de credit în moneda unei țări gazdă semnificative. Pe scurt, propunerea Comisiei le-ar oferi pentru prima dată autorităților de supraveghere din statul membru gazdă informații relevante cu privire la lichidități. În același timp,

Dnei Roberta Alma ANASTASE
Președinte
Camera Deputaților
Palatul Parlamentului
Str. Izvor nr. 2-4, sector 5
RO – BUCUREȘTI

supravegherea lichidităţilor ar fi simplificată dacă s-ar elimina supravegherea separată a sucursalei, prin care în prezent se monitorizează activele şi pasivele alocate sucursalei într-un mod mai mult sau mai puţin arbitrar.

În scopul unei supravegheri eficace a instituţiilor de credit, se va utiliza perspectiva locală a autorităţilor din statul membru gazdă, în conformitate cu articolul 51 alineatul (4) din propunerea de directivă CRD IV. Articolul menţionat prevede că autorităţile competente din statul membru de origine comunică şi explică la cerere autorităţilor competente din statul membru gazdă modul în care au fost luate în considerare informaţiile şi constatările furnizate de acestea. În plus, în cazul în care, după comunicarea unor astfel de informaţii şi constatări, autorităţile competente din statul membru gazdă îşi menţin poziţia că autorităţile competente din statul membru de origine nu au luat măsuri adecvate, autorităţile competente din statul membru gazdă pot să sesizeze Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

În plus, în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) din aceeaşi propunere, autorităţile competente din statul membru gazdă pot, în situaţii de urgenţă, până când autorităţile competente din statul membru de origine adoptă măsuri sau până când se aplică măsuri de reorganizare conform articolului 2 din Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea şi lichidarea instituţiilor de credit, să ia toate măsurile preventive necesare pentru a proteja interesele colective ale deponenţilor, investitorilor şi clienţilor din statul membru gazdă. Astfel, autorităţile din statul membru gazdă ar putea interveni în cadrul unei sucursale, dacă acest lucru este impus de o situaţie de urgenţă, înainte ca autorităţile din statul membru de origine să poată lua măsuri pentru a rectifica situaţia. Aceasta este o îmbunătăţire clară a situaţiei actuale, în care drepturile de intervenţie ale autorităţilor din statul membru gazdă se limitează strict la supravegherea lichidităţii.

În fine, în temeiul dispoziţiilor („pilonul 2") prevăzute la articolul 22 din actuala directivă privind cerinţele de capital (Directiva 2006/48/CE), există o cerinţă separată de a deţine active în moneda locală sau depuse la nivel local, inclusiv în statele membre gazdă, dacă acest lucru este necesar din punct de vedere operaţional pentru a avea acces imediat la lichidităţile băncii centrale în situaţii de urgenţă.

Prin urmare, în opinia Comisiei, în cazul armonizării standardelor privind lichidităţile, nu se încalcă principiul subsidiarităţii, având în vedere că toate celelalte instrumente tehnice necesare supravegherii au fost deja armonizate.

Derogarea de la aplicarea cerinţelor de lichiditate la nivel de filială în contextul supravegherii la nivel de grup

În general, standardele privind lichidităţile se aplică la nivelul entităţilor juridice individuale şi, în plus, la un nivel consolidat în întreaga UE. Propunerea de regulament CRD IV prevede că, în anumite circumstanţe definite cu prudenţă, autorităţile competente ar trebui să renunţe la supravegherea individuală a filialelor în materie de lichiditate.

Condiţiile aplicabile pentru derogarea propusă în temeiul articolului 7 alineatul (1) sunt exigente şi impun instituirea unor angajamente de sprijin financiar reciproc între toate entităţile în cauză şi ca entităţile să fie supravegheate la nivel de subgrup („subgrup unic în materie de lichiditate").

În special, în temeiul articolului 7 alineatul (2), toate autoritățile competente în cauză trebuie să convină asupra alocării activelor lichide și a gestionării riscului de lichiditate în cadrul subgrupului unic în materie de lichiditate. Prin urmare, autoritățile naționale competente nu pot fi obligate să acorde derogarea dacă nu sunt pe deplin satisfăcute că derogarea în cauză este adecvată. De asemenea, derogarea poate fi retrasă atunci când nu mai sunt îndeplinite condițiile cerute.

Excluderea în mod obligatoriu de la aplicarea limitelor prudențiale a expunerilor intragrup

Referitor la rezerva Camerei Deputaților cu privire la excluderea obligatorie a expunerilor intragrup de la aplicarea unor limite prudențiale pentru expunerile mari, propunerea Comisiei exceptează de la aplicarea limitelor pentru expunerile mari numai acele expuneri intragrup față de contrapartide stabilite în același stat membru și care îndeplinesc condiții suplimentare, după cum se explică în detaliu mai jos. În ceea ce privește expunerile intragrup transfrontaliere, statele membre au în continuare posibilitatea de a opta dacă să impună sau nu limite pentru expunerile mari; cu toate acestea, derogarea se acordă în măsura în care contrapartidele fac obiectul supravegherii pe o bază consolidată.

Mai în detaliu, propunerea de regulament [articolul 389 alineatul (1) litera (f)] ar completa normele prevăzute de actuala directivă CRD [articolul 113 alineatul 3 litera (c) din Directiva 2006/48] prin stipularea faptului că expunerile intragrup asumate de o instituție față de entitățile din grup stabilite în același stat membru ar trebui exceptate de la aplicarea limitelor pentru expunerile mari, în măsura în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) *entitățile grupului sunt pe deplin incluse în același perimetru de consolidare ca și instituția;*

b) *entitățile grupului ar beneficia de o pondere de risc de 0 % în temeiul abordării standardizate;*

c) *entitățile grupului fac obiectul acelorași proceduri de evaluare, de măsurare și de control al riscurilor ca și instituția;*

d) *entitățile grupului sunt entități financiare care fac obiectul cerințelor prudențiale;*

e) *nu există niciun impediment în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării datoriilor de la entitățile grupului către instituție.*

Aceste dispoziții de reglementare sunt justificate de faptul că expunerile entităților grupului față de terți ar trebui considerate drept expuneri ale întregului grup, atât timp cât entitatea-mamă este în măsură să exercite controlul asupra tuturor entităților față de care are expunere și nu există niciun posibil impediment în calea transferurilor de fonduri. Dimpotrivă, în cazul în care entitatea-mamă deține controlul asupra entităților grupului, aceste entități ale grupului nu ar trebui considerate ca părți terțe, întrucât entitatea-mamă și entitățile grupului ar trebui considerate ca o singură entitate în termeni de guvernanță a riscului sau de control intern.

Cadrul de reglementare unic (Single Rule Book): statele membre ar trebui să se bucure în continuare de flexibilitate, așadar principiul armonizării minime ar trebui

să se aplice în continuare

Comisia a propus patru măsuri care permit o flexibilitate la nivel național în cadrul abordării propuse de armonizare maximă. Printre aceste măsuri se numără o rezervă de capital anticiclică, ponderi ale riscului pentru bunuri imobiliare și măsuri macroprudențiale (a se vedea mai jos). Prin urmare, pentru Comisie, întrebarea nu este dacă flexibilitatea națională este necesară, ci modul în care aceasta ar putea fi cel mai bine asigurată. Comisia își manifestă deschiderea de a discuta acest aspect în procesul legislativ, însă în contextul unei piețe interne eficace cu coordonare ex-ante, pentru a preveni efectele negative de contagiune.

Există patru măsuri sau „libertăți" prin care autoritățile naționale pot impune cerințe obligatorii mai stricte în contextul armonizării maxime:

a) impunerea temporară a unor cerințe minime mai stricte printr-un act delegat al Comisiei (regulament, articolul 443);

b) includerea unor variabile structurale pentru determinarea nivelului rezervei de capital anticiclice [directiva, articolul 126 alineatul (3) litera (c) și articolul 126 alineatul (4)];

c) aplicarea unor măsuri de supraveghere (pilonul 2) pentru un anumit tip de instituții (directiva, articolul 95);

d) majorarea ponderii de risc pentru împrumuturi garantate printr-o ipotecă asupra unei proprietăți imobiliare (regulament, articolul 119).

Relaxarea condițiilor de aplicare a instrumentelor de supraveghere prudențială la nivel individual

Propunerea nu atenuează în niciun fel principiul eliminării dublei contabilizări a cerințelor de capital. Atât actuala legislație bancară aplicabilă a UE, cât și propunerile CRD IV ale Comisiei exclud dubla contabilizare a fondurilor proprii la nivelul entității-mamă și la nivelul filialelor sale, fie prin aplicarea obligatorie a cerințelor de consolidare, fie prin deducere. Prin urmare, propunerea nu modifică principiul interzicerii dublei contabilizări.

Competența delegată Comisiei de a lua decizia de calibrare finală a indicatorului lichidității imediate

Comisia a propus o delegare de competențe pentru a transmite un semnal clar de angajament politic în ceea ce privește introducerea indicatorului lichidității imediate („liquidity coverage ratio" - LCR). Delegarea propusă este bine definită și se referă la caracteristicile tehnice, neesențiale ale LCR, în timp ce principiile și structura LCR sunt stabilite în cadrul propunerii actuale. În plus, delegarea permite utilizarea maximă a perioadei de observare pentru calibrarea LCR, înaintea datei convenite la nivel internațional pentru punerea în aplicare, în ianuarie 2015. Având în vedere că LCR este un nou instrument, este deosebit de important să se asigure o calibrare corectă. Dacă ar fi necesară o a doua procedură legislativă ordinară pentru calibrarea finală a LCR, atunci, ținând seama de durata mai mare a cerințelor procedurale, perioada disponibilă pentru analizarea în profunzime și calibrarea aspectelor tehnice ale noului LCR ar fi foarte redusă.

Comisia speră că aceste explicații ajută la clarificarea preocupărilor semnalate în opiniile Camerei Deputaților și speră că dialogul politic cu privire la acest aspect foarte important va continua.

Cu deosebită considerație,

Maroš Šefčovič
Vicepreşedinte